

[Glønborg]

om vi dog ikke kunne finde et par forårsbebudere hist og her. Og det synes jeg faktisk at vi finder.

Det må være væsentligt først at se på, hvordan naboerne til Sydafrika oplever situationen. Det er jo dem, der er nærmest på. Vi må sige, at den seneste udvikling i Namibia, både før og efter valget, tyder jo da på, at SWAPO har valgt at lægge konfrontationslinjen lidt på hylden og prøve at gå ind i et konstruktivt samarbejde med Sydafrika om Namibias selvstændighed. Det betyder ikke, at der ikke stadig væk er kontroverser. Det er der, f.eks. om havnen Walvis Bay. Hvordan skal man have den fremover?

Vi må også konstatere, at den nuværende sydafrikanske regering har en anden adfærd, end de tidligere har haft. Vi har set en vilje til at medvirke.

Også forholdet mellem Sydafrika og Mozambique har undergået en grundlæggende forbedring. Der er indgået vigtige aftaler om renovering og udbygning af havnen og aftaler om sikring af elforsyningen i grænseområdet mellem de to lande.

Forholdet mellem Sydafrika og Botswana og Zimbabwe er i dag betydelig mere afslappet og stabilt, end det var i Bothas tid. Og der er i dag en betydelig samhandel og persontrafik imellem Sydafrika og disse lande. Jeg nævner det for at sige, at landene lige ved siden af er altså begyndt at tage lidt mod til sig.

Og hvis vi ser på, hvad der er sket internt i Sydafrika, så må vi sige, at de sidste 10 år har vist, at man er på vej væk fra at arbejde sig dybere ind i apartheidpolitikken og er ved at snakke om, hvorvidt man kan finde en eller anden måde at få den afviklet på.

Men det er også klart, at den nuværende regering står i et dilemma: Den skal prøve på at finde en balance imellem de stærkt højreorienterede, som jeg nærmest vil kalde racistiske og nazistiske, og folk, som vil en positiv udvikling, også blandt det hvide mindretal.

Der er langt endnu. Registreringen og opdelingen af befolkningen efter race, særlige CPR-numre, eksisterer stadig væk, selv om den forhadte paslov er afskaffet i 1987. The Land Act opretholdes stadig væk. Der er mange grove ting.

Men jeg deler Desmond Tutus synspunkt: Det her har kostet den sorte befolkning meget, men det har været prisen værd. Og derfor tror

jeg, at de handelssanktioner, der har været, har haft deres positive virkning, og derfor skal vi fortsætte. Men jeg synes, at forsøgene på nu at skabe bedre diplomatiske kontakter og forsøgene på at bløde den kulturelle boykot op skal vi gå ind i. Vi skal vise, at vi har vilje, og vi skal love, at den dag, der sker noget effektivt i Sydafrika, så er vi også klar.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for trods alt mange positive tilkendegivelser. Jeg er absolut ikke blind for, at de også kom med.

Jeg kan ikke lade være med at sammenligne denne debat med den, vi havde den 8. marts i år, om ophævelse af handelsembargo mod Østlandene. Jeg erindrer meget tydeligt, at alle Folketingets partier var oppe og sige: Jamen det skal vi altså også have gjort, for nu skal vi give Østeuropa den chance; de har vist viljen. Det er præcis det samme, de har gjort i Sydafrika; de har vist viljen.

Vi skal også erindre, at de Klerk i sin tale den 2. februar i år ikke blot viste viljen med almindelige ord, men også, som jeg har skrevet i folketingsbeslutningsforslaget, sagde: Vi ønsker frigivelse af politiske fanger. Det er i virkeligheden et meget langt skridt, og jeg har i dag fået bekræftelse på, at over halvdelen af de 374 såkaldte politiske fanger er frigivet, og resten er ved at få deres sag genvurderet, således at de kan frigives.

Jeg har gjort opmærksom på, at demonstrationsfrihed er gennemført, at racediskriminationsloven er ved at blive ophævet, men de skal først have lavet et lovforslag, der skal igennem parlamentet. Man ønsker, at det er en af de ting, der skal kunne diskuteres omkring bordet sammen med ANC, sammen med Nkata-bevægelsen, sammen med PAC, sammen med UDF, sammen med ASABO og MDM. Det er de største af de sorte afdelinger. Det er jo ikke kun ANC, der repræsenterer de sorte. Det har også været sagt.

Muligheden for, at alle racer kan bosætte sig efter eget ønske, er det næste forslag, som de Klerk kom med. Jeg tror, at ikke kun jeg, men faktisk alle i kongeriget Danmark er blevet opmærksom på, at det forslag allerede er løbet af stabelen, idet man kan bosætte sig så at sige alle steder – hvis man har råd til det, selvfølgelig –